

İstanbul Kadın Olsaydı

– ERHAN TIĞLI · 02 Eylül 2024

İSTANBUL KADIN OLSAYDI

İstanbul kadın olsaydı.
Ođlu Levent olurdu, kızı Bebek.
Denizleri mavi, martıları beyaz.
Cumbalı evlerde, camdaki saksılarla konuşurdu.
Erkek isimleriyle dolu semtlerine inat.
Kadın olmanın asaletini dağıtırdı bütün sokaklara.

İstanbul kadın olsaydı.
Kalbi Taksim olurdu.
Ara sokaklardan çıkıldıkça varılan meydan gibi.
Damarlarında gençlik kanı.
Özgürlüğe açılırdı alyuvarları.
Duvarlarına resimler çizilir, şiirler yazılırdı.

İstanbul kadın olsaydı.
Gözleri Galata Kulesi olurdu.
Güneşe tutkusu kocaman.

Yeşile özlemi delice.

Şehrin silueti bozulmasın diye gözü gibi bakardı her karış toprağa!

İstanbul kadın olsa, göğsü Darüşşafaka olurdu.

Evlad edinirdi sokak çocuklarını, emzirirdi.

Saçını süpürge ederdi hayata.

Evlerde kardeşlik şarkıları söylenirdi

İstanbul kadın olsaydı.

Saçları Çamlıca olurdu.

Tebrik kartlarında üzeri simli çam ağaçları.

Burnu Haliç.

Harika kokular yayılırdı şehrin her yanına.

Elleri şehir hatları vapuru.

Martılara simit ısmarlayan.

İstanbul kadın olsaydı.

Dudakları Boğaz olurdu.

Oturup şiirler okurdu denize karşı.

Şarkılar düşerdi yüreğinin tellerine.

Gemiler geçerdi de, haram lokma geçmezdi boğazından!

İstanbul kadın olsaydı.

Kulakları Emirgan olurdu.

Güllerin yakasını bırakmayan bülbül seslerini duyardı.

Adalet sarayı Baltalimanı.

Kadınlara şiddet uygulayanları korkusuzca yargılayan.

Özgürlüğün izlerini bırakırdı kumsallara.

İstanbul kadın olsaydı.

Dişleri Adalar olurdu.

Ayakları Aşiyen.

Yazlık sineması Kalamış.

Her gece bir tatlı huzur alırdı.

Gece mavisinde ah çekerdi tambur sesi.

Yüreğinin penceresi bütün insanlara açık olurdu.

İstanbul kadın olsaydı.

Her gün biraz daha aşık olurduk.

Bakışlarında siyah beyaz resimlerin tadı.
Özlediğimiz ve unutulmuş gecelerde, elbette huysuz ve tatlı kadın olurdu.
Dillerde nağme adı.

Alinti...